

Ruimte voor talent

Sheryl Leysner ontwierp voor EEHT van zorgorganisatie Cello een kleurrijk en warm interieur, waarin de cliënten helemaal in hun element zijn en de bezoekers graag komen.

Cello biedt zorg en dienstverlening aan mensen met een beperking als het gaat om wonen, werken en vrijetijdsbesteding. Sommigen van hen kunnen weinig prikkels aan, anderen kunnen daar juist goed tegen. “De filosofie van Cello is dat iedereen ergens talent voor heeft en passend werk zou moeten hebben”, vertelt Sheryl Leysner. “Ze richten sociale ondernemingen op in diverse branches, zodat hun cliënten kunnen werken in een branche waarin ze zich goed voelen.” Cello runt ondernemingen op verschillende locaties in Noord-Brabant, waaronder bakkerijen, een tuincentrum, winkels en verschillende lunchcafés. “En ze doen het hartstikke goed”, weet Leysner.

Oud hout

Het jongste bedrijf van Cello is EEHT – thee andersom gespeld – dat bestaat uit een lunchroom en een werkatelier. De lunchroom is gevestigd in een voormalige molenaarswoning naast molen De Volharding in het centrum van Best. De woning werd verbouwd naar ontwerp van Ateliereen Architecten, dat ook het nieuwe pand voor het werkatelier ontwierp. De twee panden staan aan een plein waar EEHT ook een groot terras heeft. Horeca-adviseur Vijverborgh stond aan de wieg van het concept en vroeg Leysner voor het interieur van de lunchroom; in samenwerking met Vijverborgh ontwierp ze eerder horeca-interieurs van een aantal andere zorginstel-

TEKST **Rutger van Oldenbeek**
 FOTOGRAFIE **Annelore van Herwijnen**

Opdrachtgever **Cello**
 Architect **Ateliereen Architecten**
 Interieurontwerp **Sheryl Leysner | Interior Architecture & Project Management**
 Interieurbouw **Coremans Interieur**
 Sfeerverlichting **Ruwe Bolster**
 Basisverlichting **Philips, Kalu**
 Hergebruikt hout **Van Hameren houthandel**
 Aannemer **Bouwbedrijf Baten**

lingen en verschillende Colour Kitchens-locaties. “Vijverborgh stelde voor een eigen interieurarchitect te kiezen, zodat het qua uitstraling niet een typisch zorgproject zou worden.” De woning werd geheel gestript, waarbij alleen het dak en de achter- en zijgevels bewaard bleven. Leysner was al in een vroeg stadium bij het project betrokken en zag mogelijkheden om in het casco een aantal voorzieningen te treffen die voor extra sfeer zouden zorgen: “Ik stelde dat het beter zou zijn om onder de vide geen systeemplafond of strak gips, maar hergebruikt hout te gebruiken en de balken in het zicht te laten.” De aannemer wilde daar graag in meegaan, maar kon in eerste instantie geen hout in de geschikte kwaliteit vinden. Leysner vond dat wel – bij de houthandelaar die ook het hout voor de tafels van haar eigen merk Ruwe Bolster levert. Op voorstel van Leysner kreeg de lunchroom een gevulde betonnen vloer, iets donkerder gemaakt met zwart pigment. Zo werd de constructieve vloer ook de afgewerkte vloer, en werden kosten bespaard terwijl gelijk de gewenste stoere uitstraling werd verkregen. De samenwerking met de architecten van Ateliereen verliep soepel, waardoor interieur en exterieur in harmonie met elkaar tot stand kwamen.

Serviesgoed

Ook vrijwel al het andere hout in de lunchroom is hergebruikt – zoals dat de tafels (waaronder een grote stamtafel) en de schuifdeur voor de kleedkamer en toiletten; de overige deuren komen uit oude panden. Alleen het eikenhout van de bar is nieuw, net als dat van de trap naar de bovenverdieping. Onder

de trap is een kast, met onder meer een apparaat waarmee vruchten en kruiden worden gedroogd om smaakjes toe te voegen aan de thee die hier wordt verkocht. Rond de tafels staan tweedehands stoelen die werden overgespoten in frisse kleuren, die terugkomen in de voorkant van de bar. De verlichting van Ruwe Bolster is nieuw, en door Leysner gemaakt van serviesgoed uit een atelier van Cello – zoals kannen en kopjes met schotels – in combinatie met vintage servies. De bovenverdieping – met een grote tafel onder de mooie balkenstructuur – wordt in principe alleen gebruikt door de cliënten van Cello. Leysner: “In de lunchroom werken cliënten die goed tegen prikkels kunnen en graag met klanten omgaan, maar soms wordt het ze even te veel en hier kunnen ze zich terugtrekken. Ook kan er worden gewerkt.”

FOTO LINKS
De lunchroom van EEHT.

FOTO BOVEN
De bovenverdieping van de lunchroom.

FOTO ONDER
De lunchroom (r) en het werkatelier bij molen De Volharding.
 (Foto: Bram Hurkens / Ateliereen)

FOTO LINKSBOVEN
De kast onder trap.

FOTO RECHTSBOVEN
Het werkatelier met de speciaal door Leysner ontworpen werktafels.

FOTO MIDDEN
De kastenwand in het werkatelier.

FOTO ONDER
Het lunchgedeelte in het werkatelier, met in het midden het kantoor van de begeleiders.

Theeplantage

Cello was zo enthousiast over de lunchroom dat Leysner ook werd gevraagd voor het interieur van het werkatelier. De sfeer is hier wat rustiger, er werken cliënten die minder goed tegen prikkels kunnen. In het atelier wordt onder meer thee ingepakt en servies beschilderd. De werktafels werden door Leysner speciaal voor het project ontworpen, met tussen de verschillende werkplekken kasten – de cliënten werken het liefst alleen. Een grote kastenwand vormt een visuele scheiding tussen de twee delen van de grote ruimte. In het andere deel lunchen de cliënten samen, maar ook hier kan worden gewerkt. Het plafond is afgewerkt met akoestisch spuitwerk in camel-kleur, tegen een wand hangt een grote stockfoto van een theeplantage – in een aangepaste kleur die mooi bij het plafond past. Leysner wilde geen spots in het mooie door Ateliereen vormgegeven plafond; daarom hangen er armaturen die allemaal op één hoogte zweven. In het lunchgedeelte hangen weer lampen gemaakt van keramiek, en een lamp in de vorm van het logo van EEHT.

Trots

De totstandkoming van EEHT was met zo'n twee jaar een langdurig traject, waarbij alle partijen volledig in het ontwerp meegingen – niet alleen de opdrachtgever, maar ook de aannemer en interieurbouwer. “Terwijl veel aannemers afhaken als het te afwijkend wordt”, stelt Leysner, “en al snel stellen dat ze iets niet gecertificeerd krijgen.” Ook interieurbouwer Coremans was zeer flexibel en meegaand, en kwam bijvoorbeeld zelf met het idee om tafels met een onderstel van oude wielen te maken. “Het is bijzonder dat er zoveel ruimte was voor detaillering, en alles is dan ook precies zo geworden als we wilden.”

EEHT is inmiddels een groot succes – in de zomer was het zelfs zo druk dat extra personeel moest worden ingehuurd. De cliënten zijn blij met hun nieuwe werkomgeving, en daar draait het om bij Cello: “Ze willen het beste in de mensen boven halen – het gaat niet om wat ze niet, maar om wat ze wel kunnen, en daar trots op zijn.”

www.sherylleysner.com

www.ateliereen.nl

www.ruwebolster.nu

www.cello-zorg.nl

